

Иван Вазов

На сръбската граница
(Уломък)

.....
О, позор! Кръвта ми студенее,
страшно бъдеще сега се сее,
бъдеще от бури, вражди нови,
плод на тия кърви и гробове,
и потомството ни в завещанье
ще наследи вечно живи рани,
и историята ще се чуди
в кой кът скришен таз война да гуди.
Проклет, проклет оня нека бъде,
що таз кървава вражда завъди
между нас – помежду два народа.
Братя по кръв, вяра и свобода.
Престъпници, де, отговорете,
и пред мене и пред вековете
и пред бога силни на небето
зарад вашето дело проклето!

Не към тебе се обръщам ази,
о, Милане – душа, дето лази,
лют разбойник на трон обезславен,
в чиста кръв до шията удавен,
звяр в порфира, идиот с корона,
Каин нов дошъл под небосклона;
не към вас, войници заблудени,
братска кръв да лейте назначени,
на план гнъсен оръдия слепи,
кървав леш на битките свирепи;
не към вас, политици – джамбази;
ни към тебе се обръщам ази,
скупщино – куп жалостни влечуги,
що под трона пълпят за услуги,
слуги немски, съвести продажни;
не към теб, народе сръбски снажни,
що завета си свещен забрави
и деди-герои обезслави,
и кат бик, привързан за рогата,
послушливо наклони главата –
и тръгна след своите джелати
към смъртта си – и не ги стъпка ти.

Но към тебе, младеж заблудена,
вечно с призраци обиколена!
Ти от полвек тоя срам подготви,
ти с тлетворния си дъх отрови
тоз народ, за честен труд създаден,
ти го стори дребен, кръвожаден,
ти нахрани му с лъжи душата,
ти вдъхна му духа на враждата
срещу братя млади и свободни,
турени пред подвиг благородни.
Да, вий криви сте, туй прогласявам,
пред цял свят на съд ви призовавам –
вас, Милоевичева дружино,
вас, болнава сръбска омладино,
мозъци фантаксани, нетрезни,
вий сторихте в тая кал да влезне
вашата история и слава,
та от срам се вече не познава,
и таз яма, доде слънце грее,
между нас и вас, кат гроб, да зее!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4482>]